

1969 Jun 25 ILO Genève

1067 Konvensjon nr. 129 om arbeidstilsyn i jordbruket

Oversettelse

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse

som av styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève, som har møtt til sin 53. sesjon den 4. juni 1969, og som merker seg innholdet av eksisterende internasjonale arbeidskonvensjoner om arbeidstilsyn, så som konvensjonen om arbeidstilsyn av 1947, som gjelder for industri og handel, og konvensjonen om plantasjer av 1958,

som dekker en begrenset gruppe av jordbruksbedrifter, og som finner det ønskelig å vedta generelle internasjonale normer for arbeidstilsynet i jordbruket, og

som har besluttet at det skal vedtas visse forslag om arbeidstilsyn i jordbruket, punkt 4, på konferansens dagsorden, og

som har bestemt at disse framlegg skal ha form av en internasjonal konvensjon, vedtar i dag, den 25. juni 1969, følgende konvensjon som kan kalles konven-

sjon om arbeidstilsyn i jordbruket av 1969 (The Labour Inspection (Agriculture) Convention, 1969).

Art. 1.

1. I denne konvensjon betyr uttrykket «jordbruksbedrift» bedrift og del av bedrift innen jordbruk, husdyrbruk, skogbruk og hagebruk, brukerens primære behandling of foredling av jordbruksprodukter og enhver annen form for jordbruksvirksomhet.
2. Når det er nødvendig, skal vedkommende myndighet, etter å ha rådført seg med de mest representative organisasjoner av vedkommende arbeidsgivere og arbeidere, der det finnes slike, avgrense jordbruk fra industri og handel, slik at ikke noen jordbruksbedrift faller utenom det nasjonale arbeidstilsyns virkeområde.
3. I tvilstilfelle skal vedkommende myndighet avgjøre om konvensjonen skal gjelde for en bedrift eller del av en bedrift.

Art. 2. I denne konvensjon omfatter uttrykket «lovregler» foruten lover og forskrifter også voldgiftskjennelser og kollektive avtaler som har fått lovs kraft og som håndheves av arbeidsinspektører.

Art. 3. Enhver medlemsstat i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som er bundet av denne konvensjon, skal opprettholde en ordning med arbeidstilsyn i jordbruket.

Art. 4. Ordningen med arbeidstilsyn i jordbruket skal gjelde for jordbruksbedrifter som sysselsetter arbeidere, eller lærlinger uten hensyn til hvordan de lønnes og uansett arbeidskontraktens type, form eller varighet.

Art. 5.

1. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, kan i en erklæring som følger med ratifikasjonen, forplikte seg til å la arbeidstilsynsordningen i jordbruket gjelde også for én eller flere av følgende kategorier av personer som arbeider i jordbruksbedrifter:
 - a) forpaktere som ikke bruker hjelp utenfra, avlingsdelere og liknende kategorier av jordbruksarbeidere
 - b) personer som driver virksomhet i fellesskap, så som medlemmer av en samvirkebedrift,
 - c) medlemmer av brukerens familie, som bestemt i nasjonal lovgivning.
2. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, kan senere sende Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå en erklæring om at staten forplikter seg til å utvide området for arbeidstilsynsordningen i jordbruket til å omfatte én eller flere

av de grupper av personer som er nevnt i foregående punkt, og som ikke allerede er tatt med i en tidligere erklæring.

3. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, skal i sine rapporter etter artikkel 22 i Den internasjonale arbeidsorganisasjons konstitusjon gi opplysning om i hvilken grad konvensjonens regler er gjennomført eller er foreslått gjennomført for de grupper av personer som er nevnt i punkt 1 i denne artikkel, og som ikke er tatt med i en erklæring.

Art. 6.

1. Arbeidstilsynet i jordbruket skal ha følgende oppgaver:
 - a) å sikre gjennomføring av alle lovregler om arbeidsvilkår og vern av arbeidere når de er i arbeid, så som regler om arbeidstid, lønninger, ukentlig fritid og ferie, sikkerhet, helse, velferd, sysselsetting av kvinner, barn og ungdom og andre saker i tilknytning til disse, for såvidt som disse regler kontrolleres av arbeidsinspektører,
 - b) å gi arbeidsgivere og arbeidere tekniske opplysninger og råd om de mest effektive midler til å etterleve lovreglene,
 - c) å gjøre rette myndighet merksam på mangler og misbruk som ikke uttrykkelig dekkes av eksisterende lovregler og legge fram forslag om forbedring av lover og forskrifter.
2. Arbeidsinspektørene i jordbruket kan gjennom nasjonal lovgivning gis rådgivende eller kontrollerende oppgaver når det gjelder lovregler om letevilkår for arbeidere og deres familier.
3. Mulige andre oppgaver som måtte pålegges arbeidsinspektørene i jordbruket, skal ikke være av en slik art at de hindrer dem i effektivt å utføre sine primære oppgaver eller på noe vis skader den autoritet og upartiskhet som er nødvendig for inspektørene i deres forhold til arbeidsgivere og arbeidere.

Art. 7.

1. Så langt det lar seg forene med vedkommende medlemsstats vanlige administrative praksis, skal arbeidstilsynet i jordbruket overvåkes og kontrolleres av et sentralt organ.
2. For en forbundsstats vedkommende kan uttrykket «sentralt organ» enten bety et forbundsorgan eller et sentraltorgan for en av forbundets medlemsstater.
3. Arbeidstilsynet i jordbruket kan for eksempel utføres —
 - a) ved et enhetlig arbeidstilsynsorgan som er ansvarlig for alle næringer,

- b) ved et enhetlig arbeidstilsynsorgan som sørger for en indre funksjonell spesialisering gjennom høvelig opplæring av inspektører som får til oppgave å utføre sin tjeneste i jordbruket,
- c) ved et enhetlig arbeidstilsynsorgan som sørger for en intern institusjonell spesialisering ved å opprette en faglig kvalifisert avdeling med personell som skal tjenestegjøre i jordbruket.
- d) ved et spesialtilsyn for jordbruket, under overvåking av et sentralt organ, med samme lovbestemte myndighet som arbeidstilsynet har på andre områder, så som industri, transport og handel.

Art. 8.

- 1. Arbeidstilsynets personale i jordbruket skal bestå av offentlige tjenestemenn med slik status og slike tjenestevilkår at de sikres fast tilsetning og er uavhengig av regjeringsskifter og av uheldig ytre påvirkning.
- 2. I den utstrekning det er forenlig med vedkommende lands lovgivning eller praksis, kan medlemsstatene la sin ordning for arbeidstilsyn i jordbruket omfatte tjenestemenn eller tillitsmenn for yrkesorganisasjoner hvis virksomhet vil utfylle den som utføres av tilsynspersonalet. Vedkommende prsoner skal sikres fast tilsetning og være uavhengig av uheldig ytre påvirkning.

Art. 9.

- 1. I det vedkommende lands regler for rekruttering til offentlig tjeneste tas i betraktning, skal det ved tilsetning av arbeidsinspektører i jordbruket utelukkende tas omsyn til deres kvalifikasjoner for å utføre sine oppgaver.
- 2. Vedkommende myndighet skal avgjøre hvordan disse kvalifikasjoner skal fastslås.
- 3. Arbeidsinspektører i jordbruket skal gis hensiktsmessig opplæring for å utføre sine oppgaver, og det skal sørges for høvelig videre opplæring i løpet av deres tjenestetid.

Art. 10. Både menn og kvinner skal kunne tilsettes som inspeksjonspersonale i jordbruket, om nødvendig kan mannlige og kvinnelige inspektører pålegges særskilte oppgaver.

Art. 11. Ved løsning av problemer som forutsetter tekniske kunnskaper, skal enhver medlemsstat sørge for at spesialister og fullt kvalifisert sakkyndige blir knyttet til arbeidstilsynet i jordbruket på den måte som passer best med forholdene i hvert enkelt land.

Art. 12.

- 1. Vedkommende myndighet skal gjøre de nødvendige tiltak for å fremme effektivt samarbeid mellom arbeidstilsynet i jordbruket og regjeringsorganer og offentlige eller godkjente institusjoner som driver liknende virksomhet.
- 2. Når det er nødvendig, kan vedkommende myndighet enten la vedkommende statlige organer eller offentlige institusjoner være behjelpelig med å utføre bestemte tilsynsfunksjoner på det regionale eller lokale plan, eller gi disse organer eller institusjoner tilknytning til arbeidet med å utføre vedkommende funksjoner under forutsetning av at dette ikke er til skade for gjennomføring av konvensjonens prinsipper.

Art. 13. Vedkommende myndighet skal gjøre høvelige tiltak for å fremme samarbeid mellom arbeidstilsynets tjenestemenn i jordbruket og arbeidsgivere og arbeidere eller deres organisasjoner, der det finnes slike.

Art. 14.

- 1. Det skal gjøres tiltak for å sikre at tallet på arbeidsinspektører i jordbruket er stort nok til å sikre at arbeidstilsynets oppgaver blir effektivt gjennomført, og ved fastsetting av dette tallet skal det tas omsyn til:
 - a) betydningen av de plikter som påligger arbeidsinspektørene, særlig når det gjelder:
 - i) antallet, arten, omfanget og beliggenheten av de jordbruksbedrifter som er undergitt tilsyn,
 - ii) antall og grupper av personer som arbeider i slike bedrifter, og
 - iii) antallet av de lovbestemmelser som skal gjennomføres og i hvilken utstrekning de er kompliserte,
 - b) de materielle hjelpemidler som inspektøren rår over, og
 - c) de praktiske forhold inspeksjonene må foretas under for å kunne bli effektive.

Art. 15.

- 1. Vedkommende myndighet skal sørge for at arbeidsinspektørene i jordbruket får stilt til rådighet:
 - a) lokale kontorer, utstyrt i samsvar med de tjenestlige behov og slik at de, så langt det er mulig, er tilgjengelige for alle interesserte og plassert på grunnlag av kommunikasjonsforholdene og jordbruksbedriftenes beliggenhet,
 - b) de transportmidler som er nødvendige for utføringen av deres

tenesteplikter såfremt det ikke finnes passende offentlige transportmidler.

2. Vedkommende myndighet skal sørge for at arbeidsinspektørene i jordbruket får godtgjort alle reiseutgifter og tilfældige utlegg som måtte være nødvendige for at de kan utføre sine oppgaver.

Art. 16.

1. Arbeidsinspektører i jordbruket som er utstyrt med tjenestebevis, skal ha rett til:
 - a) uhindret og uten forhåndsvarsel til alle døgnets tider å komme inn på hvilken som helst arbeidsplass som er undergitt tilsyn,
 - b) om dagen å komme inn i enhver bygning som de kan ha skjellig grunn til å anta er undergitt tilsyn.
 - c) å foreta enhver undersøkelse, kontroll eller avhøring som de måtte anse nødvendig for å forvisse seg om at lovreglene blir nøye overholdt, og spesielt til:
 - i) å forhøre, alene eller i vitners nærvær, arbeidsgiveren, personalet i bedriften eller hvilken som helst annen person i bedriften om ethvert spørsmål som gjelder gjennomføring av lovreglene,
 - ii) å forlange i samsvar med nasjonal lovgivning, fremlagt alle bøker, lister eller andre dokumenter som landets lover eller forskrifter om leve- og arbeidsforhold krever, for å påse at de er i samsvar med lovreglene, og ta avskrift eller gjøre utdrag av slike dokumenter,
 - iii) å ta eller la sende til analyse prøver av de produkter, materialer og stoffer som brukes eller behandles under forutsetning av at arbeidsgiveren eller hans representant blir underrettet om ethvert produkt, materiale eller stoff som blir tatt eller fjernet i dette øyemed.
2. Arbeidsinspektøren skal ikke gå inn i brukerens private hjem i medhold av underpunktene a) eller b) av punkt 1 i denne artikkel uten samtykke fra brukeren eller etter spesiell bemyndigelse utstedt av vedkommende myndighet.
3. Ved inspeksjonsbesøk skal inspektørene underrette arbeidsgiveren eller hans representant, og arbeiderne eller deres representanter, om sitt nærvær, medmindre de mener at en slik underretning vil hindre dem i å utføre sine plikter.

Art. 17. Arbeidstilsynet i jordbruket skal i de tilfelle og på den måte som vedkommende myndighet bestemmer, knyttes til den forebyggende kontroll med nye anlegg, nye materialer eller stoffer og nye metoder for behandling eller foredling av produkter som ventelig vil medføre en trusel mot helse og sikkerhet.

Art. 18.

1. Arbeidsinspektører i jordbruket skal ha fullmakt til å treffe åtgjerder for å rette på mangler de finner ved anlegg, innredning eller arbeidsmetoder i jordbruksbedrifter, herunder farlige materialer eller stoffer, som de har skjellig grunn til å tro innebærer en trusel mot helse og sikkerhet.
2. For å settes i stand til å treffe slike åtgjerder, skal inspektørene — innenfor rammen av landets lovregler om adgang til å appellere til rettslig eller administrativ myndighet — ha rett til å utferdige eller la utferdige pålegg om:
 - a) at det innen en fastsatt frist skal foretas slike endringer med bygning eller anlegg, verkøy, utstyr eller maskiner som måtte være nødvendige for å oppfylle de lovregler som gjelder for helse og sikkerhet, eller
 - b) åtgjerder som straks skal settes i verk, og som kan gå så langt som å stanse arbeidet, for å avverge overhengende fare for helse og sikkerhet.
3. Er framgangsmåten etter punkt 2 ikke forenlig med en medlemssats administrative eller rettslige praksis, skal arbeidsinspektørene ha rett til å vende seg til vedkommende myndighet for å få utstedt pålegg eller truffet åtgjerder som straks må settes i verk.
4. De mangler som en inspektør har fastslått under besøk i en bedrift og de pålegg han gir eller har gitt i medhold av punkt 2 eller de pålegg han har til hensikt å gjøre gjeldende i medhold av punkt 3, skal straks kunngjøres for arbeidsgiveren og arbeidernes representanter.

Art. 19.

1. Arbeidsulykker i jordbruket og tilfelle av yrkessykdom skal meldes til arbeidstilsynet i jordbruket i de tilfelle og på en slik måte som landets lover og forskrifter måtte bestemme.
2. Såvidt mulig skal inspektørene knyttes til enhver undersøkelse på stedet av årsakene til de mest alvorlige arbeidsulykker eller yrkessykdommer, spesielt de som omfatter et visst antall arbeidere eller har ført til dødsopfer.

Art. 20. Innen rammen av de unntak som hvert lands lover eller forskrifter

måtte fastsette, skal arbeidsinspektørene i jordbruket

- a) forbys å ha noen som helst direkte eller indirekte interesse i de bedrifter som er underlagt deres tilsyn,
- b) under rettslig eller disiplinært ansvar være forpliktet til ikke, selv etter at de forlater tjenesten, å røpe noen produksjons- eller forretningshemmelighet eller arbeidsprosesser som de måtte få kjennskap til under sin tjeneste, og
- c) behandle som absolutt fortrolig kilden til enhver klage som gjør dem merksam på en mangel, en fare ved en arbeidsprosess eller brudd på lovregler, og overhodet ikke overfor arbeidsgiveren eller hans representant antyde at en inspeksjon ble foretatt som følge av mottatt klage.

Art. 21. Landbruksbedrifter skal inspiseres så hyppig og grundig som det trengs for å påse at vedkommende lovregler blir effektivt gjennomført.

Art. 22.

1. Rettslig ansvar skal straks kunne gjøres gjeldende uten forhåndsvarsel overfor den som overtrer eller unnlater å iakttta lovregler som er underlagt kontroll av arbeidsinspektørene i jordbruket. Likevel kan et lands lover eller forskrifter gjøre unntak for tilfelle der det må gis forhåndsvarsel om tiltak for å råde bot på situasjonen eller forebyggende tiltak.
2. Arbeidsinspektørene avgjør om de skal gi advarsel og råd istedenfor å iverksette eller tilrå straffefølgning.

Art. 23. Hvis arbeidsinspektørene i jordbruket ikke er bemyndiget til selv å sette i verk straffefølgning, skal de gis fullmakt til å sende melding om lovovertrødelse direkte til en myndighet som har rett til å ta slike skritt.

Art. 24. Hvert lands lover eller forskrifter skal fastsette passende straff for overtrødelse av de lovregler som håndheves av arbeidsinspektørene i jordbruket. Slike strafferegler skal også fastsettes for den som hindrer arbeidsinspektørene i å oppfylle sine plikter.

Art. 25.

1. Arbeidsinspektørene, eller i tilfelle de stedlige tilsynskontorer, skal ha plikt til å sende regelmessige meldinger om resultatene av sin inspeksjonsvirksomhet i jordbruket til den sentrale tilsynsmyndighet.
2. Disse meldinger skal settes opp slik og behandle slike emner som den sentrale myndighet til enhver tid måtte fastsette. De skal i det minste avgis så ofte som denne myndighet bestemmer, og

ikke i noe fall sjeldnere enn én gang hvert år.

Art. 26.

1. Den sentrale tilsynsmyndighet skal hvert år offentliggjøre en melding om det tilsynsarbeid som er utført i jordbruket, enten som en særskilt melding eller som en del av sin alminnelige årsmelding.
2. Slike årsmeldinger skal utgis innen en rimelig tid etter utløpet av det år de gjelder og senest innen tolv måneder.
3. Avtrykk av årsmeldingen skal sendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå innen tre måneder etter at den er offentliggjort.

Art. 27. Årsmelding utgitt av den sentrale tilsynsmyndighet skal særlig omhandle de emner som er nevnt i a-g nedenfor i den utstrekning de hører inn under nevnte sentralmyndighets virkefelt:

- a) lover og forskrifter som gjelder arbeidstilsynets virksomhet i jordbruket
- b) personalet til arbeidstilsynet i jordbruket
- c) statistikk over landbruksbedrifter som er undergitt tilsyn, og over antall personer som arbeider i dem
- d) statistikk over foretatte inspeksjoner
- e) statistikk over overtredelser og ilagte straffer
- f) statistikk over arbeidsulykker og årsaker til dem
- g) statistikk over yrkessykdommer og årsaker til dem.

Art. 28. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Art. 29.

1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.
2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.
3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Art. 30.

1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, kan oppsi den når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding herom til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsising trer ikke i kraft før ett år etter at den er blitt registrert.
2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon og som ikke

innen ett år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsiingsrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi konvensjonen ved utgangen av hver 10-årsperiode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Art. 31.

1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registrering av alle ratifikasjoner og oppsiinger som er sendt ham av organisasjonens medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i organisasjonen om registreringen av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Art. 32. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsiinger som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, for at de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners Pakt.

Art. 33. Styret for Det internasjonale

arbeidsbyrå skal, når det finner det nødvendig, legge fram for Arbeidskonferansen en melding om hvordan denne konvensjon har virket, og undersøke om det er ønskelig å sette på konferansens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen.

Art. 34.

1. Dersom konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon skal

- a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderte konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsiing av denne konvensjon uten omsyn til reglene i artikkel 30 ovenfor, forutsatt at den nye reviderte konvensjon er trådt i kraft,
- b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderte konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderte konvensjon.

Art. 35. Den engelske og franske versjon av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.